

[Arne Bjerregaard]

Jeg må sige helt klart denne gang, at vi er bange for, at vi ved fortsat præmiering af ophugning og eventuelt salg til udlandet af dele af vores fiskerflåde ville forringe vores udgangspunkt i de videre forhandlinger i EF. Det er klart, at jo længere vi bringer vores flåde ned, jo svagere står vi i forhandlingspositionen.

På den anden side må jeg selvfølgelig også sige, at vi ikke er blinde for, at den nuværende situation såvel for fiskere som for forarbejdningsindustrien er uholdbar, hvis den skal vare ret længe, og derfor er det nødvendigt, at der bliver foretaget nogle initiativer, men vi er ikke helt sikre på, at det er de rette initiativer, man foretager her. Vi ville hellere, at man var med til at give støtte til at opretholde vores nuværende fiskerflåde, indtil vi havde fået en EF-fiskeripolitik igennem. Så kunne vi derefter se, om det var nødvendigt at eliminere en del af vores fiskerflåde.

Det er på denne baggrund, jeg må sige, at vi ikke er umiddelbart positive over for lovforslaget. Skulle det vise sig, at forslaget er nødvendigt og påkrævet, må vi selvfølgelig sige, at vi finder det positivt, at vi i stedet for at ophugge kutterne dog sælger dem til udviklingslandene. Det vil vi i påkommende tilfælde gerne støtte.

Jeg må altså sige, at vi ikke er umiddelbart positive over for lovforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Jeg er desværre endnu en gang i den situation, at jeg må tage afstand fra ministerens forslag. Jeg ville i grunden gerne engang få lov til at være positiv over for fiskeriministerens og landbrugsministerens lovforslag, men de centrerer sig om følgende grupper: enten er der tale om tilskudslove, eller også er der tale om love, der er en direkte følge af vort EF-medlemskab, altså EF-dikterede love, eller også er det restriktionslove. Af dem kan nævnes to: lovforslag om, at der skal bestemte uddannelseskra v til for at blive landmand, altså det omtalte grønne kort, og forslag om at formindske bierhvervsfiskeres fiskerimuligheder. Begge forslag har retsforbundet stemt imod.

Vi vil afvise en politik gående ud på, at staten skal gribe ind i erhvervslivet gennem tilskud eller gennem beskatning af dets produktion, og i konsekvens heraf må vi natur-

ligvis tage afstand fra det foreliggende forslag.

Det er interessant at følge debatten om, at vi er gået i venteposition, som vi nu har været i i flere år, en venteposition gående ud på, at EF skal finde sammen om en fælles fiskeripolitik for EF. Man skulle næsten tro, at de skulle vedtage, at der skulle være flere fisk til stede. Der kommer nu engang ikke flere fisk i de danske farvande af, at EF sidder og beslutter et eller andet i Bruxelles.

Regeringens fiskeripolitik er begrænset til at gå ud på at give tilskud til, at fiskerne ophører med at fiske. Dette er regeringens fiskeripolitik. Et initiativ til en selvstændig dansk fiskeripolitik eksisterer ikke. Et initiativ gående ud på en fiskeripolitik i det hele taget er pantsat i EF.

Der er stillet i udsigt, at der skal bruges 40 mill. kr. plus 0,3 mill. kr. til nyansættelse i den offentlige sektor plus 50.000 kr. til rejse- og kontorholdsudgifter, så skulle der være lidt positivt i forslaget, er det det, at der bliver ansat 3 mere. Der er bare den hage ved det, at det er i den offentlige sektor, de bliver ansat. Hvor mange der forsvinder ud af den produktive beskæftigelse, ved vi endnu ikke. Det er ikke lige den udvikling, det danske samfund trænger til.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den generelt positive holdning, der har været til lovforslaget. Jeg vil forsøge at besvare nogle af de spørgsmål, der er rejst i forbindelse med denne første behandling.

Hr. Svend Heiselberg kommer med en efterlysning til fiskeriministeren og hans rådgivere. Nu er rådgiverne jo i et meget stort omfang fiskeriets organisationer, så jeg håber, at hr. Svend Heiselberg også bringer sin efterlysning videre hertil, når det drejer sig om smidighed og fleksibilitet. På nogle af de områder, hvor hr. Svend Heiselberg nævnte at fiskeriministeriet ikke endnu er kommet med cirkulærer og anvisninger osv. om lovenes anvendelse, skyldes dette netop, at der har været en ualmindelig sendrægtighed hos organisationerne med hensyn til at give os de oplysninger, som vi har brug for at kunne sætte lovene i kraft. Kunne denne lille meningsudveksling være et skub i den rigtige retning, sådan at de, der sidder på de oplys-